

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' השופט: סרן דניאל כפיר

התביעה הצבאית
(באמצעות סגן רמי עמאר)

נגד

הנאשם: _____ אבו רחמה ת.ז. / עופר - נוכח
(באמצעות ב"כ עו"ד תמר פלג - נוכחת)

רשמת: טור' ג'סי פיליפוביץ'
מתורגמן: רב"ט חסן זהר

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם.

מהלך הדיון

נאשם: מייצגת אותי עו"ד פלג.

סגורית: מבקשים לשחרר את מר _____ אבו רחמה, באשר המקרה נופל באותה קטגוריה ששופט אמר עליהם שהמציאות עולה על כל דימיון וגם פה המציאות עולה על כל דימיון. האיש מורה תיכוני עם רקורד בדיאלוגים של שלום עם ישראלים במשך שנים, חבר בוועדה מקומית בבלעין שחורטה על דגלה, התנגדות בלתי אלימה או יותר נכון הפגנות בלתי אלימות נגד הגדר שגזולה למעלה מתמישים אחוז מאדמותיהם לא לצורכי בטחון אלא לצורכי התרחבות ההתנחלות קרית ספר. ההתנחלות התרחבה נבנו בתים והבתים אינם מאוישים. פרט נוסף בסיפור כפי שיראו עובדות המקרה מר אבו רחמה סומן כמטרה על ידי גורמים רשמיים כלשהם אשר הורו. יהיה מה שיהיה לעצור אותו בכל הזדמנות של מפגש בין כוחות הבטחון לבין תושבי בלעין. בארוע שהתרחש בכפר בלעין ביום 9/9/05 יום שישי, החלה הפעילות של צה"ל ומגב בשעה 05:00 ובוקר. על ומקוט הוטל עוצר במטרה מוצהרת למנוע את ההפגנה המתוכננת להתקיים בצהרי היום להיות שלוה ובלתי אלימה, וצה"ל הפגין את נכחותו בתוך הכפר מה שנראה כמאות אנשי צה"ל. לא אפרט את כל אירועי היום רק אומר שעד לשעות אחר הצהריים המאוחרות היתה שם מהומה אחת גדולה, מהומה שכללה הפרות המוניות של העוצר, הפרות הפגנתיות לא בחשאי הפרו את העוצר אלא בתופים ובמחולות מילולית. החיילים ותושבי המקום התככו, סכנה לחיילים לא הייתה צפויה. כל אלה אינם נוגעים למר עבדאללה אלא אם כן על דרך ההיפוך. כפי שאמר לי קצין משטרה בשיחה טלפונית ביום שישי בערב "מר אבו רחמה חשוד שום שמיים בהפרת עוצר" על אף הגיחוך שבעילה הזאת אטחנו כופרים בה, בתצהירו היום הסביר לי מר אבו רחמה את הנסיבות שבהם הוא התרחק מביתו בחמישה מטר ואם מישהו יגיד שעשרה יתכן שנסכים כי לא מדדנו. פעם אחת בשעות הבוקר הוא ראה סופר מרקט פתוח ואנשים קונים והוא יצא כדי לקנות מזון וחזר מדוכו כשהעירו לו ופעם שנייה הוא זיכר ליד שער ביתו וכאן הפשע הגדול עם כתבת טלוויזיה מצרית ולא הספיק לומר הרבה, הוא נעצר. פרטים כתצהיר. והדברים האלה אמר מר אבו רחמה הוא אמר לשוטר בחקירתו. מרשי לא השתתף בהפגנה שהייתה אחר כך לא ו"ק משום שהייתה אסורה אלא משום שלא התכוונן והיה עצור. מרשי לא הגיע לאימונים שהיה בהם הפרת חוק. הוא לא התפרע, לא הפגין, לא הפר עוצר, הפשע הגדול שלו הוא להתראיין לטלוויזיה מצרית. למעצר הזה אין תכלית משום שמר אבו רחמה מסר את גרסתו למשטרה למעצר הזה אין עילה, וברור לכל שלא נשקפת שום סכנה שמר אבו רחמה יבצע מעשים כלשהם שיש בהם סכנה כלשהי לאדם כלשהו. כפי שאוזני קלטה מפי המשטרה עוד "פשע" פשע מרשי, אדם בדרגה גבוהה אמר לו כנס הביתה והוא ענה לו שהוא עומד ליד ביתו. בבקשה שלנו אטחנו טענו ואנו טוענים בנוסף לאמור כרגע שהמשטרה הייתה חייבת לשחרר אותו.

המשטרה קיבלה עשרה עצורים היא הותירה במעצר שני פלסטינים אחד שזרק אבנים, אין זה לעניינינו ואחד שלטענתה הפר עוצר וכל זה על רקע של הפרה המונית של עוצר בכל היום. אנחנו טוענים שהפליה כזאת היא פסולה והיא גורמת לפסלות מעשה המעצר. היסוד הפליתי הוא כפול אחד המונים הפרו את העוצר והשנייה היא אי שחרורו, עצם מעצרו נוכח שחרור אחרים. בבלעין השתתפו תחת עוצר אנשים שונים ישראלים היו בין 300-200. אני מוסרת לידי כבודו קלטת עם תמליל שנוגע למעצר. כל הסיפור הזה זה לעשות זוטות דברים לנפח אותם ללא גבול ללא צורך, ללא מטרה ותכלית. החקירה של מרשי הסתיימה ולכן אבקש לשחרר אותו היום ולא להטיל ערבות הוא נעצר במסגרת תפקידו. בפעם הראשונה ביוני התביעה הציעה שחרורו הסכמנו והפקדנו ערבות של 5000 ש"ח בפעם השנייה ביולי התביעה לא הציעה שחרורו אך שופטי הערעור חשבו אחרת ושחררו אותו בערבות של 6000 ש"ח. עצם העובדה שיש בעברו אירועים אלה איננה משמשת אלא צריכה לשמש לחובתי כי לא זו בלבד שהוא עוד לא הורשע, לא החלו הליכים אלא הוא שוחרר ממעצר עד תום ההליכים המשפטיים.

תובע: אני מבקש מבית המשפט למחוק את בקשת ההגנה על הסף ולהשאיר את החשוד במעצר. בקצרה, שרשרת האירועים החלה בהטלת עוצר על כפר בלעין, בתאריך 9/9/05 במהלך העוצר האמור החשד הוא כי הנאשם הפר את העוצר בכך הוא חשוד יצויין ועל פי הראיות שקיימות בתיק החקירה וזאת על פי עדות קצין שהיה בשטח החשוד נצפה שלוש פעמים מפר את העוצר והוא נעצר לאחר שנתבקש בפעם השלישית לשוב לביתו והתעלם מכך. כנגד הנאשם הוצא צו מעצר למשך 96 שעות ולאחר מכן הארכת פקודת מעצר למשך 96 שעות נוספות קרי עד ליום 16/9/05 וזאת במסגרת סמכות המשטרה. יצויין כי בניגוד לתושבי כפר אחרים שיתכן וכן הפרו עוצר, הם לעומת הנאשם חזרו לביתם ולא הפרו את העוצר בשנית. חשד הוא כי הנאשם הפר את העוצר שלוש פעמים ולכן הוא נעצר וזאת על פי החומר שמונה לפני בית המשפט. לגבי ההפגנות שהיו או לא היו ביום האמור נמסר לי אישית מהמשטרה כי קבוצה של אזרחי מדינת ישראל הגיעו לאזור בלעין אך הם העדיפו וכך בעצם לא התרחשה שום הפגנה בבלעין בזמן העוצר. התביעה הצבאית ביקשה מהמשטרה לערוך עוד מספר חקירות על מנת להבין את התמונה הכוללת של מה שאירע באותו היום בין היתר לחקור את אותו אלוף משנה מח"ת מכבים שנכח בשטח וקצין נוסף. לסיכומם של דברים נבקש מבית המשפט לא לשחרר את הנאשם ולהשאיר בתוקף את פקודת המעצר. התביעה הצבאית תאסוף את כל החומר הנדרש בהתאם לבקשת השלמת חקירה ותחליט אם יש מקום להעמיד לדין ולעצור את הנאשם. יצויין רק בשולי הדברים כי זו לא ההסתבכות הראשונה של הנאשם, כאשר נגד הנאשם מתנהל משפט נוסף כפי שניתן לראות ברישום. גם גן בגין עבירות סדר ויזוי אבנים.

החלטה

לאחרונה מובאים לפתחו של ביהמ"ש עצורים בגין חיכוכים בין כוחות הביטחון לבין תושבי המקום אשר נעזרים בארגונים שונים זאת לאור הקמתה של גדר ההפרדה בכפר בלעין וזאת לצרכי ביטחון של מדינת ישראל ומנגד פגיעה בשטחים השייכים לתושבי הכפר.

תושבי המקום מוחים כנגד הבנייה וזאת בדרך של הפגנות ואילו הצבא מציזו מנסה למנוע את הפעילות של המפגינים. במקרה אחר, קשור לנאשם התברר כי כוחות הביטחון והצבא היו אלו שהפרו את החוק בפעילות אלימה ושלא לצורך כנגד המפגינים. גם במקרה שלפנינו מתברר שעל מנת למנוע הפגנה והתנגדות לגיטימית מהבלת ביטוי בזכות של התושבים לחופש הביטוי והתנגדות חוקית לבנייה. הוצא עוצר אשר מטרתו הינה למנוע את ההפגנה.

במספר מקרים היו אף הפרות סדר מצד המפגינים אשר נעצרו בגין הפרות אלו ואף נפגעו מס' אנשי ביטחון.

נדמה כי הרוחות באזור לוחטות וגורמות לחיכוכים מיותרים בין הצדדים, תפקידים של כוחות הביטחון הינה לבנות את הגדר וזכותם של התושבים ושל הארגונים התומכים בהם להתנגד באופן חוקי ולגיטימי להפגנה.

המבקש שלפניי _____ אבו רחמה, הינו אחד ממנהיגי המפגינים ובנסיבות אלה הינו מובא בפעם השלישית לביהמ"ש, כאשר במקרים הקודמים שוחרר בתנאים כ. ואף היה נדמה כי האצבע על ההדק הינה קלה ומובילה למעצרו, ויתכן כי היה ניתן לשחררו ללא צורך בהבאתו לביהמ"ש, אולם ברור כי חלקו בהפגנות אכן גורם לכך כי מונחית תשומת לב מיוחדת להתנהגותו.


ללא להיכנס לאירועי אותו היום, יתכן כי הפר את העוצר והייתה עילה למעצרו, מאידך יתכן כי עצם הקשר שלו עם התקשורת הוא זה שהוביל למעצרו, אולם זכור אחד ברור כאשר משטרה עוצרת חשוד הרי שמעצרו נדרש לצרכי חקירה, עם סיום החקירה מועבר התיק לרשויות התביעה אשר ב מידת הצורך מביאים אותו לביהמ"ש עם הצהרת תובע בה הם מצהירים כי קיימות ראיות לכאורה נגדו ויש בכונת הרשויות להגיש בקשה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. אולם מעיון בתיק המשטרה עולה כי חקירתו הסתיימה ביום 11/09/05, וסיכום התיק היה להמליץ להעביר את התיק לונביעה הצבאית בעופר לאור הראיות לכאורה כנגד החשוד.

התוצאה אם כן הינה אחת ואין בלתי, העצור מוחזק כעת במצער שלא לצורך חקירתו הסתיימה לפני יומיים והתביעה לא מצאה לנכון להגיש הצהרת תובע ואף היחידה החוקרת לא פנתה לביהמ"ש וביקשה ימים נוספים כדי להשלים את החקירה. יתרה מכך אף אם נדרשת השלמת חקירה הרי שאין ביכולתו לשבש את החקירה לאור העובדה שמדובר במשטרה וצבא.

גם הצהרת תובע המבקש זמן להגיש כתב אישום, הינה רק במקרה בו קיימות ראיות לכאורה כנגד הנאשם ובכונת התביעה להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, נדמה כי אין זה המקרה לפנינו ולא ניתן לרמוס את זכות היסוד של חשוד ולהחזיקו במעצר מספר ימים ללא כל עילה חוקית. סיום החקירה ביום 11/09/05, היה אמור להוביל להתפתחות משפטית שלא קרתה בפועל, ואכן יתכן כי קיימת החמרה עם החשוד לאור חלקו בהפגנות.

לסיכום הדברים איני מוצא כל עילה להמשך מעצרו של אבו רחמה, והנני מחליט על שחרורו בתנאים הבאים:

חתימה על ערבות עצמית בסך 10,000 ש"ח. וזאת על מנת להבטיח התייצבותו לחקירה במידת הצורך.
ניתן והודע היום, 13/9/05, בפומבי ובמעמד הצדדים.


שופט


תובע: אבקש עיכוב ביצוע למשך 72 שעות, המדובר בחשד של הפרת סגירת שטח, לטעם תיעבה למרות שביהמ"ש החליט לשחרר, לכל הפחות מגיע לערער על החלטה זו.

סנגורית: אני מתנגדת. אם מרשי יישאר אפילו עוד יום אחד כאילו התביעה השיגה את מבוקשה, בנסיבות כאלה יש איזשהו ערך שמרשי נפגע לא כדין, אבקש שהוא ישוחרר לאלתר, אנו מתחייבים להתייצב בערעור בכל יום ובכל שעה.

ה ח ל ט ה

טעמי החלטת השחרור מקורם בכך כי מסקנת ביהמ"ש כי העצור נמצא שלושה ימים במעצר ללא כל סיבה ממשית, זאת כאשר מפירים אתרים של העוצר באותו היום שוחררו. בנסיבות מיוחדות אלה ושאר נימוקי החלטה לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע ואני דוחה אותה.

ניתן והודע היום, 13/9/05, בפומבי ובמעמד הצדדים.


שופט